

Kære medlem af Socialudvalget

Regeringen sætter med et varslet udspil til Barnets Lov anbragte børn og unge på dagsordenen. Vi er enige i, at der er brug for et løft af indsatsen. Ser man på overgangen alene, mister alt for mange unge fodfæste i tilværelsen, når de fylder 18 år, og deres anbringelse slutter. Nogle rammes af hjemløshed og misbrug, langt fra et godt liv med netværk, job og bolig. Det giver ikke mening, hverken menneskeligt eller økonomisk.

I forlængelse af regeringens forestående udspil er vi i regi af initiativet Policy Lab gået sammen om at udvikle politiske anbefalinger rettet mod unge i overgangen mellem anbringelse og voksenlivet. Arbejdet er baseret på viden om, hvad (tidligere) anbragte unge efterspørger i overgangen. Deres stemmer er nemlig helt afgørende, hvis vi skal sætte ind de rigtige steder.

Vi har indset, at hvis vi for alvor skal ændre livsbaner og levere på det, de unge efterspørger, duer det ikke med lappeløsninger. Derfor anbefaler vi, at vi ikke bare ændrer efterværnet radikalt – men hele tænkningen på anbringelsesområdet. Vi deler en vision om, at ændringen bygger på tre dogmer, der skal sikres gennem ungeparagraffer i Barnets Lov. Et vigtigt signal i forhold til at ændre tænkningen på området og dermed praksis radikalt.

1. Anbringelse som trædesten til et godt liv

En anbringelse kan være akut og livsnødvendig for at sikre et barns sikkerhed, tryghed og trivsel. Men en anbringelse må ikke blive et mål i sig selv – den skal også være trædesten til et godt liv. Det kræver, at vi har målsætninger om et selvstændigt voksenliv med netværk, job/uddannelse og bolig – og sammen med den unge tager skridtene på vejen ind i voksenlivet. Den enkelte unge kan regne med os som samfund, indtil målsætningerne er opfyldt.

2. Dynamisk overgangsperiode

Overgangsperioden skal ikke være et separat 'efterværn' i forlængelse af anbringelsen, men tænkes som en dynamisk overgang, der starter allerede fra det 15. år og først slutter, når den unge er klar til det – helt frem til det 25. år. Tilbud og tiltag udvikles, så de skræddersys den enkelte unges behov i samarbejde med den unge og hele tiden med de overordnede målsætninger for et selvstændigt voksenliv for øje. Det betyder, at efterværnet, som vi kender det i dag, vil udgå.

3. Den unge i centrum

Handleplaner på vejen mod et selvstændigt voksenliv skal formuleres af og med den unge selv – justeres løbende, som den unge udvikler sig. Han/hun skal ikke bare inddrages, men understøttes i at være styrende i forhold til at nå målene for et selvstændigt voksenliv. Dette sker i et samarbejde med myndighed og fagprofessionelle.

Paragraffer gør det ikke alene. En radikal ændring kræver rette værdier, kultur, faglighed og rammer for at have den ønskede effekt i praksis. Derfor peger vi i anbefalingerne på en række konkrete tiltag, som vi tror vil hjælpe ændringen på vej. Desuden forpligter vi os hver især på at arbejde videre med at skubbe på for ændringen – med de unges behov som omdrejningspunkt og med en grundlæggende overbevisning om, at børn og unge i anbringelse skal have de bedste muligheder for et godt liv nu og her – og på den lange bane.

Vi ser frem til en dialog om, hvordan vi sikrer alle unge en god overgang til voksenlivet. Skulle du have spørgsmål og input til ovenstående, er du til enhver tid velkommen til at kontakte mig eller de øvrige organisationer.

Venlig hilsen

Søren Kaare-Andersen, direktør i Bikubenfonden

Pva. Policy Lab